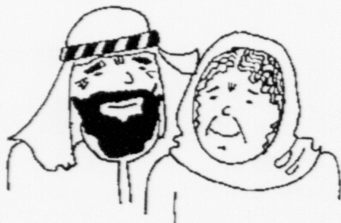

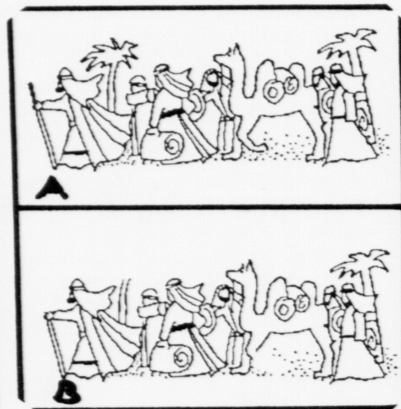
Partur 1.
Ábraham og kona hansara búðu í einum landi, sum æt Karan.

Gud segði við Ábraham, at hann skuldi flyta til eitt annað land.

Og so fóru Ábraham og kona hansara og allir tænararnir at pakka saman.

Tey pakkaðu alt saman, sum tey áttu, og vóru nú á veg til Kana'ansland.

Mynd a og b eru ikki eins. Finn tilsamans 3 feilir.

Sáðið
Sosialurin
Box 76
110 Tórshavn

Góðu børn! Minnst til, at tit kunnu altíð skriva inn til »Sáðið«. Spurningar ella onkra tekning, ella annað.

Framhald av síðu 12

Einki endamál at finna syndabukkar

-Skuldi tú havi síðsta orðið í hesum máli, hvat hevði tað so verið?

-Tað er einki endamál í at halda fram við at finna syndabukkar. Tann endaligi dómurin í einum demokratii er, hvat veljarin sigur. Eg haldi annars ikki, at veljarin kann koma afturum aftur, nú allir pengarnir eru upprúktir og siga, at politikarnir skulu revsast. Veljararnir hava givið politikarunum heimild og mandat til at gera hetta. Og tann politikari, sum fyri 10-15 árum síðani segði, at hetta má steðga: vit kunnu ikki gera tunnil her og skúla har, grótkast her og bátahavn har osfr. tí vit høvdu ikki ráð til

tað, hann hevði ikki fingið fimm atkvøður.

Halgir W. Poulsen ivast annars í, um eitt val hevði broytt nakað sum helst. -Eg dugi ikki at siggja, at tey val vit hava havt, hava broytt nakað. Men nú veit fólk kanska eitt sindur meira og vit hava havt meira tjak, so kanska tað hevði verið øðrvísi.

Halgir W. Poulsen heldur, at tað er fullkomiliga skeivt at hongja nakran einstakan politikara ella lógmann út fyri at hava skyldina fyri gongdini.

-Eg haldi, at allir hava verið nøkumlunda eins um tað. Summir eru meira virknir enn aðrir. Ger tú einki, so ger tú einki skeivt. Ger tú nógv, so ger tú ofta meira skeivt osfr.

jan

Framhald av síðu 16

konserterni í morgin, og seinni er talan um at danski kórleiðarin Bo Holten fer at arbeiða við kórinum. Báðir eru teir úrmælingar hvør á sínum øki.

Johannes Rahe, sum eisini er útbúgvinn teologur, er serliga kendur fyri tulkningar sínar av sakralum (andaligum) tónleiki. Bo Holten er sjálvur komponistur og leiðir m.a. eitt hitt fremsta norðurlenska kamarkóridd Ars Nova. Harumframt er hann gestadiregentur hjá norðurlensku útvarpskór-unum, Sjællands Symfoni-orkester og BBC-singers í London. Bo Holten skal eftir ætlan stjórna tónleikin hjá Sunleif Rasmussen, tá hesin skal upptakast, eftir ætlanini á heysti í 1994.

Við í Nótatón eru 13 sangarar: sopran: Joanna Johansen, Marit Mordal, Sólrun Patursson; alt: Birgit Rimmel, Elsa Súsanna Dalsgaard, Elspa Olsen; tenor: Ernst Dalsgaard, Tórður Mikkelsen, Dánjal Pauli Haraldsen, Sunleif Rasmussen; bass: Rúni Brattaberg, Heri Eysturlið og Hans Iversen.

Síðani 8. januar hevur bólkurin og Johannes Rahe dagliga vant eina fjølbroytta skrá av verkum, sum seta ymisk krøv til sangararnar og røddirnar.

-Eitt kór, hóast talan er um royndar ella útbúnar sangarar, skal mykjast og samansyngjast, skal tað ljóða væl, sigur Dánjal Pauli.

-Títt hava vant eina viku, er tað ikki ógvuliga stutt tíð til eina heila konsertskrá?

-Vit hava sent sangarunum nótarnar fyrst í desember og so hava teir sjálvir lært seg stemmurnar. Johannes Rahe arbeiðir so mest við at fáa tónleik burturúr.

Yngri enn 20 ár

Ókeypis atgongd
Á konsertini í Norðurlandahúsinum í morgin syngur Nótatón eina andaliga skrá: verk eftir Thomas Tallis, Rudolf Mauersberger, Antonio Lotti, Henry Purcell, Olivier Messiaen - og eisini norðurlenskan tónleik: verk eftir Thomas

løgð hareftir.

-Men kunnu fólk siga nú, hvar tey eru, t.d. í 1995 í juni mánaði?

-Sjálvsagt kann okkurt koma, sum ongin órar -men hevur tú lagt eina ætlan, so ber til at improvisera og fáa fólk at góðtaka smærri frávik. Improvisatión uttan nakra ætlan enna vit sum kórsangarar alt til og tað førir bert til kaos og misnøgd, sigur Dánjal Pauli Haraldsen.

Við í Nótatón eru 13 sangarar: sopran: Joanna Johansen, Marit Mordal, Sólrun Patursson; alt: Birgit Rimmel, Elsa Súsanna Dalsgaard, Elspa Olsen; tenor: Ernst Dalsgaard, Tórður Mikkelsen, Dánjal Pauli Haraldsen, Sunleif Rasmussen; bass: Rúni Brattaberg, Heri Eysturlið og Hans Iversen.

Síðani 8. januar hevur bólkurin og Johannes Rahe dagliga vant eina fjølbroytta skrá av verkum, sum seta ymisk krøv til sangararnar og røddirnar.

-Eitt kór, hóast talan er um royndar ella útbúnar sangarar, skal mykjast og samansyngjast, skal tað ljóða væl, sigur Dánjal Pauli.

-Títt hava vant eina viku, er tað ikki ógvuliga stutt tíð til eina heila konsertskrá?

-Vit hava sent sangarunum nótarnar fyrst í desember og so hava teir sjálvir lært seg stemmurnar. Johannes Rahe arbeiðir so mest við at fáa tónleik burturúr.

Yngri enn 20 ár

Ókeypis atgongd
Á konsertini í Norðurlandahúsinum í morgin syngur Nótatón eina andaliga skrá: verk eftir Thomas Tallis, Rudolf Mauersberger, Antonio Lotti, Henry Purcell, Olivier Messiaen - og eisini norðurlenskan tónleik: verk eftir Thomas

Vanlukkan á Borðoyarvík

Eingin veit á morgni at siga, hvar hann á kvøldi gistir. Og tað kann sigast eftir hesa syndarligu vanlukku, sum kravdi 5 mannalív í bestu árum hesa náttuna. Hesi fólk vóru beinanvegin klár at veita ta hjál, sum stóð í teirra makt at veita, eftir at hava verið í Havn við sjúklinginum, vildu hesir mennir fullføra tað arbeiði, teimum var álagt. Á veg heim aftur vildu teir eisini fáa læknan og sjúkrasystirna heim til hús aftur, tí teir vistu, at starv teirra kravdi, at brúk var fyri teimum dagin eftir.

Men so skuldi ikki verða.

Teirra tíð var úti, mitt í teirra lívsverki, hvar lívssólin skein so hjart, legði deyðans kaldi sveipur seg yvir øll hesa nátt. Vit sum búgva á út-oeyggi, drýpa hævur í sorg yvir hesa syndarligu vanlukku, sum hendi hesa nátt. Hetta var ein tíð, sum øll gleddu seg til, okkara størsta hátíð, jólini. Men fyri tykkum avvarðandi bleiv tað til sorg. Ikki skuldi tykkum unnast at halda jól saman við konum, monnum og børnum enn einaferð.

Vit hava djúpastu samkenslu við tykkum avvarðandi, ið eftir sita. Sjálvur untist mær at koma at kenna hesar menn heilt væl ígjøgnum starv mitt í Strandferðsluni, hvar eg havi flogið við teimum 14. hvønn dag síðan tyrluflogvingin byrjaði upp á út-oeyggjarnar, so fyri meg kennist tað eins svørt sum at eg hevði mist ein av mínum egnum. Tað var mangan at sita á tyrlupallinum á Boðanesi og ivaveður

var, at mann fekk eitt vinarligt smíl, tá ið man kom til tyrluna, at teir søgdu, vit fara suðureftir, kom við tí, tað kann verða at vindurin minkar ella ættin skiftir. Ofta lukkaðust hesir túrar, og man slapp heim. Har var onki at ivast, hesir menn tóku ongan kjans, var ikki veður. Føroya fólk hefur mist nógv, nú hesir menn ikki eru meira, men tit avvarðandi hava mist mest. Hesir menn hava greitt eitt stórt arbeiði úr hondum hesa stutta tíð teimum untist her á fold. Hetta verður tungt at byrja aftur.

Tað eru latur í lívinum, har vit nokta at viðurkenna veruleikan, vit kunnu renna undan eitt bil, vit kunnu krøgva okkum, og nokta at góðtaka veruleikan, men eingin av okkum sleppur undan. Lívið er sum ein ferð og ein ferð endar altíð onkustaðni.

Jeppe, tað má vera tær tungt at hava mist tínar starvsfelagar. Eg vóni inniliga, at tú tekur teg saman og at tú saman við øðrum kann byggja upp aftur eina tyrluena, sum tann ið var áður. Tú hevur fingið eina góða barlast frá hesum monnum, sum tú kanst føra víðari.

Má Harrin signa tykkum øll og troysta tykkum.

Eg vil við hesum mínum fátæku orðum lýsa frið yvir minnið um tykkum, sum fórast í hesi syndarligu vanlukku á Borðoyarvík í desember.

Tommas Frank
Joensen
Skúvoy

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu í stóru sorg okkara, tá okkara elskaði

PÁLL SIGMUND PETERSEN

andaðist og varð jarðaður. Tøkk til øll tykkum, ið vóru so góð við Sigmund, meðan hann var sjúk. Tøkk til prestarnar Petur Andrew Petersen og Bjarna Bæk. Eisini eiga tit, ið annars hjálptu okkum so væl við jarðarferðina, eina hjartans tøkk.

Carlo, Sigrun, Vigdis, Sverri,
Anita og Ólavur

Jenefelt, Knud Nystedt og 4 styttri verk av Sunleif Rasmussen.

Áhugavert fyri tey ungu er, at yngri enn 20 ár hava ókeypis atgongd.